

ET ENFOLDIGT PIGEBARN

af Erik Bøgh.

(1853. Rasino.)

Paul Henron.
(La fille a Simonette.)

Allegro. Thora.

I.

f V. 1. Det er dog i Gruu - den en kje - de - lig Skik, ja rig - tig en dum og for -
V. 2. Men hvad vi ej aa - bent tør dri - ste os til, det kan vi sæd - van - lig dog

1. træ - de - lig Skik, at vi skal i Le - de - baand gaa, som stak - kels u - myn - di - ge
2. ll - ste os til, og er vi lidt fif - fi - ge, kan just ik - ke saa li - det gaa

1. Smaa. At gaa e - ne ud i Sta - den knap kan for - sva - res,
2. an. Men i - fald vi ved en Smu - le - det maa vi skju - le!

1. og at se sig om paa Ga - den — Ih Gud be - va - res! Ta - le maa vi me - get ne - digt,
2. da vil man os Alt til gi - ve: Vi er na - i - ve! Snart det hed - der al - le veg - ne:

1. tæn - ke det er o - ver flø - - digt; al - ler - helst, vi maa In - gen - ting for staa,
2. Hen - des Ord kan In - gen reg - - ne, hun er jo et Barn, ung og u - er - far'n

1. det er jo bon ton - er det nu Rai - son? Nej nej nej nej nej nej nej nej nej nej
2. tæn - ker kun paa Ejas, Leg og Spøg og Stads. Tra - la la la la la la la la la

2 3 1

1. nej nej nej nej nej nej nej nej nej nej der - med er vi til vis - se
2. la la la la la la la la la la der er ik - ke En som a - ner

1. ik - ke til fred - se. Nej nej nej nej nej nej nej nej nej hvor - for skal
2. vo - re smaa Pia - ner. Tra - la la la la la la la la la men pas kun

1. vi fin - de os i sligt Ty - ran ni!
2. paa tidt kan de Smaa me - get for - maa.

Allegretto. **Mathea.** **Thora.**

II. *fp*

V. I. Tænk Dig blot jeg skal gif - tes. Ih, men det var jo dejligt.
 Tho. V. 2. Jeg kan se Dig pas se - re op ad Al - te - rets Trappe!

Mathea. **Thora.**

1. Ak, Par - ti - er, der stif - tes, kom - mer tidt u - be - lej - ligt. Men sig mig, Ma - the - a hvor -
 2. Math. Tho - ra! Th. Jeg skal bro - de - re Dig en sød lil - le Kap - pe. Math. Ti stil - le! Tho. En lil - le co -

Mathea. **Thora.**

1. dan... Jo, min Fa - der har valgt mig en Mand. Ak. Du bur da en Far,
 2. quet - Du kan tro, den vil klæ - de Dig net. Math. Hvil - ket Ejas! Tho. Hvil - ken Spads

Thora.

1. som jeg Dig kun - de mis un - de; thi for mig er der ej
 2. Dig at be - sku - e som Fru - e! Jo, jeg ser hvil - ken Air

1. No - gen, som væl - ger - ak Nej!
 2. saa - dan, Ma - the - a, se her.

Allegro vivace.

Balke.

Mozart. (Figaros Bryllup.)

III.

f *p*
 Snart en rø-ren-de Af-sked jeg kvæ-der. til min Fri-hed og Fri-he-dens Glæ-der, snart af

Hymens vel-sig-ne-de Kjæ-der skal jeg læn-kes om Haand og om Fod, snart af Hymens vel-sig-ne-de Kjæderskaljeg

læn-kes om Haand og om Fod. *f* *p*
 He-le Stads-en er alt ar-ran-

f *p*
 ge-ret, Bryl-lups-blød-nin-gen er re-kvi-re-ret, og min Sø-ster har tjenstligst bro-

de-ret et Par dej-li-ge Tøf-ler i Sang-de vil snart bli-ve tag-ne i Brug! *f* *p* Ja jeg

staar paa Lykkens Tinde, thi jeg faar og det i blinde en sand En-gel in-de. (talende) haaber jeg, og derfor Snart en

rø-ren-de Af-sked jeg kvæ-der til min Fri-hed og Fri-he-dens Glæ-der, snart af Hymens vel-sig-ne-de Kjæ-der skal jeg

læn-kes om Haand og om Fod; snart af Hy-mens vel-sig-ne-de Kjæder skal jeg læn-kes om Haand og om

Fod. *f* Jeg et praktisk Liv skal fø-re, Ingen dumme Stre-ger gjæ-re: aldrig

svær-me, al-drig suk-ke, al-drig nær-me mig de Smukke, aldrig me-re mig di-ver-te-re ved et

lil-le Champagne *p* gil-de; Ven-ner-ne flyr jeg, Ka-fø-er-ne skyr jeg. I i *p* dy-lisk Ro der-

hjem-me skal jeg *f* Ver-dens Larm for-glemme. *p* Tank Dig hvilket yn-digt Sku-e:

snart jeg sidder hos min Frue, i min hyggeli-ge Stue, skjønt belyst af Arnens Lue, klædt i snehvid Bomulds hue, som en røgte Patri-

ark. I mens en Pog - ja fir' og ty ve i hver sin Krog' for ej at ly ve - med Ju hel'

sang mit Held for kynde. Betænk en gang! Jeg maa mig jo p skynde med en rø ren de Af sked at kvæ de til min'

Fri hed og Fri hedens Glæ de, snart af Hymens vel sig ne de Rjæ de skal jeg læn ke om Haand og om Fod, snart af

Hy mens vel sig ne de Rjæ de skal jeg læn kes om Haand og om Fod. Man maa sig i Skjæhnen skikke

kom det gamle Ord i hu: Gift Dig el ler gift Dig ik ke beg ge Ting for try der Du! beg ge

Ting for try der Du! beg ge Ting for try der Du! f

Andantino.

Dolivé.
souvienstu Marie.

IV. *mf*

Thora.

1. Hun sag-de saa he-
2. Hun sag-de: „Ak des-

drø- vet „Min Lyk-ke er for bi, alt Haab er mig be rø- vet, og han er Skyld der-
vær- rel jeg el-sker ham end nu, skjøndt han, det ved Vor- her- re, er hid- sig og ja-

i Jeg ved, han har for- glemt mig og brudt hver Ed. han svor, og det har nu he-
loux. Og selv- klog og u- vil- lig til An- dre at for- staa, ja kort sagt saa u-

stemt mig til at gi- ve mit Ord.“ Du kan vist ik- ke gjæt- te, hvad
hil- lig og de- spo- tisk som Faa.“ Og just paa Grund af det- te faldt

han har ment med Det- te, og- tænk Dig Ro- bert jeg for- staa det hel- ler ej.
det mig ind at gjæt- te: Hør Ro- bert tror Du ej, det kun- de væ- re Dig?

Allegro. **Bakke.** Fredmans Ep. No 18. (oprindelig en Rontradaus.)

V. *f*

V. 1. Aa! Du kan tro, jeg har lø-bet. Puh! jeg tror,
 V. 2. Nep-pe jeg saa hen-de, før en Om-ni-bus

Helmer.

1. He-den og Stø-vet... Puh! har mig Mæ-let be-rø-vet. Og Vej-ret o-ven-i-kjør-bet.
 2. kom-Con-duc-teu-ren stand-sed-hun sprang ind ad Dø-ren-Vog-nen er fuld Hel.Og saa kjø-er'en?

Bakke. **Helmer.**

1. Tys! lad mig ba-re for tæl-le i Ro. Fik Du saa fat i dit hlm-mel-ske Vø-sen?
 2. Bak.Ja i en ly-nen-de Fart kan Du tro! Pid-sken, den smel-der paa He-ste-nes Ryg-ge,

Bakke. **Helmer.**

1. Nej, mon jeg løb-ja jeg løb, kan Du tro.... Ah! saa Du løb-ef-ter Næ-sen!
 2. Slyn-gel-en blæ-ser for-staar Du? Hel.O jo! E-y-ren har blæst Dig et Styk-ke.

V. 3.

BAK. Naa—jeg løb med. HEL. Ikke ilde!

BAK. Naar dem tilsidst.... HEL. Men forsilde?—

BAK. Nej, ved det Sted, hvor den Lille

Bor holder Vognen just stille.

Han hopper ud — Vil Du tænke mit Held!—

HEL. Naada? BAK. Jeg ser det. HEL. Og saa—hvad saa mere?

BAK. Det er det Hele. HEL. Det Hele? BAK. Ja vel!

HEL. Ja—maa jeg saa gratulere!—

Tempo di Marcia.

Wennerberg. (., Glunterne.)

VI. **Helmer.** **Bakke.** **Helmer.** **Bakke.** **Helmer.**

p Ha for demt! Fa - falt! Hvor for - kert! Hvor galt! Jeg bar
Jeg maa bort. Jeg med. Det er sent. Af - sted! Jeg maa

Bakke. **Helmer.** **Bakke.**

glemte en pres - se - ren - de Sag! O jeg Dos - mer! Naa naa! Jeg for -
vi - de, hvor - dan det er fat. Er Du fær - dig? Aa ja! Men Du

Helmer. **Bakke.** **Begge.**

søm - te... Se saa! En nød ven - dig For - ret - ning i dag. Ja det
glem - mer.... Hvad da? Jo Du glem - mer Du glem - mer Din Hat. Han be -

la - der slemt, men det hæn - der nemt, naar man er be - klemmt, og jeg tror be - stemt, at En -
tviv - ler ej, hvad jeg sag - de - Nej! det er godt, at jeg kan be - her - ske mig. Det er

hver kan glem - me Hat - ten, naar han Ho' - det først har glemt.
dog en Trøst i Sor - gen, at jeg de - ler Fejl med Dig.

Bakke. **Helmer.**

Om en Stund skal jeg mø - de min skjælm - ske Fe. Om en Stund skal jeg hen - de, den
 Det var kje - de - ligt nok for os beg - ge To. Ja vi sad just saa her - ligt i

Begge.

Fal - ske, se. Jeg for sik - kret, jeg gik ej her - fra i - dag, var det
 Fred og Ro. Og med Et faar vi travlt og maa bort her - fra, men „For -

Helmer.

ik - ke saa godt som en Vel - færds - sag. Den - ne Tvivl, den - ne Frygt gjør mig
 ret - nin - ger gaar jo for Alt - ak ja.

Bakke. **Begge.**

rent de - spe - rat. Det - te Haab gjør mig gan - ske pla - cat. Men jeg

staar som paa Glø - der. — Ja det gjør jeg med. Saa til By - en! Til By - en! Af - sted!

Allegretto. Jomfruen.

Svensk Variant.
af „Der Todt von Basel.“

VII.

V.1. Ja nu tør man jo si - ge og gjø - re næ - sten, hvad man vil, men
V.2. Saa - snart de skul - de sva - re en Her - re, slog de Øj - et ned, og

1. den - gang jeg var Pi - ge, gik det ej saa - dan til. Da var man streng og ær - bar -
2. rød - me - de, naar ba - re man navn - te Kjar - lig - hed. Og „Bryl - lup“ og Des - li - ge....

1. aa - saa ær - bar! - og Pi - ger - ne i - sær bar sig ik - ke ud - som nu.
2. Ja... Des - li - ge var Ord, som in - gen Pi - ge paa ty - ve Aar for - stød. f

V.3.

Dengang var aldrig Talen
Om eget Valg, for Mor og Far
Bestemt Hr. Gemalen,
Og saa var Sagen klar.
Saasnart de foreslog ham.
— Foreslog ham —
Saa nejed man og tog ham
Og takkede dertil.

V.4.

Men nu er Børn rebelske,
Besatte af den slemme Aand,
De vover at forelske
Sig rent paa egen Haand;
O fy! — Nej jeg maa sige,
Rent ud sige....
Dengang da jeg var Pige,
Da var der Piger til.

Andante. Bakke.

D'Alayrac.
(Op. Le maison à vendre.)

VIII.

f Vel - an jeg ly - der, og let jeg bryder med dri - stig Haand de sva - ge

Thora.
Baand! Forglem blot ik - ke, at jeg kan skik - ke en Aand af - sted i De - res Fjed!

p fz

Allegro grazioso.

Bakke. **Thora.**

Haa - bet vin - ker, og til min Lyk - ke El - skovs Gud skal vi - se mig Vej! Føl - ge

Bakke.

ham er et Vo - ve - styk - ke, men maa - ske man angret det ej. Han vil fø - re os forbi hver en

Thora. **Bakke.**

Fa - re paa vor Sti. Ah De kjen - der ham maa - ske De er Ven - ner, skal man se Ven - ner - ak nej,

Tho. Saa omtrent...? **U - be - kjendt?** Saa har De nys slut - tet

før var han mig saa om - trent u - be - kjendt! u - be - kjendt! først nys vi slut - te - de

Pagt? **Ja jeg tror** **De - res Ord.** **Thi selv jeg fø - ler hans Magt. Begg: Thi**

Pagt. O De - tror - O De tror dog mit Ord! Først nu jeg fø - ler hans Magt. Først

Bakke.

selv først nu jeg fø - ler hans Magt, thi selv først nu jeg fø - ler hans Magt. Hvilken nu, først nu jeg fø - ler hans Magt, først nu, først nu jeg fø - ler hans Magt.

Tho. Jeg modstaa er ikke.

Sa. Hgbeds Rus, jeg er gan. ske con. fus, Dis. se Blik. ke hvor daa. rer de ikke.

Begge.

Haa. bet vin. ker og til vor Lyk. ke El. skovs Gud skal vi. se os Vej. Føl. ge ham er et

Thora.

Vu. ve. stykke, men jeg tror, man angrer det ej. Nu er jeg

fro, og mit Sind er saa let og saa ungt, tør jeg Dem tro? Gjak. ket at

Bakke.

staa. det var tungt. O giv Tviv. len ej Ly! Hver en Sorg hver en Sky, fra vor Him. mel skal fly, før vi mø. des paa.

Thora.

ny. Hør hvor tem og hvor mild, hvilken Glød, hvilken Ild! B. Disse Blikke, hvor daa. rer de ikke. Nejs hans Blikke be. dra. germig ikke.

Begge.

Haa - bet vin - ker, og til vor Lyk - ke El - skovs Gud skal vi - se os Vej. Føl - ge

ham er et. Vo - ve styk - ke, men jeg tror man an - grer det ej. **Tho.** Nu vi maa **Bak - skilles - ikke**

Snart i - gjen... Paa et Ord be - rer da he - le vort Held; men vi saa? Ser De De - res Ven. Paa et Ord mit Held da be - rer.

maa... Snart i - gjen... Og et Ja skal da be - seg - le vort Ja nu skal jeg gaa. I - ler jeg her hen! Og et Ja be - seg - ler mit

Held... Nu Far - vel; o Far - vel! Nu Far - vel, Held... Snart jeg i - ler til - ba - ge. Far - vel, o Far - vel! Snart jeg i - ler til - ba - ge. Far -

o Far - vel! vel, o Far - vel! **ff**

IX. **Allegro.** **Jomfruen.** *crese.* **Gammel Vals.**

V. 1. Her-re! Her-re! Nu maa De hort, skynd Dem, skynd Dem,
 V. 2. Her-re! Her-re! Slip mig, jeg her in-gen, in-gen Be-

Bakke.

1. Ti-den er kort. Præg-tigt, prægtigt, Vej-en er fri, en-de-lik er min Ar-
 2. rø-rel-ser her! Bak. Stil-le, stil-le! Jfr. Sværg mig da til.... Bak. Tys! jeg skal svær-ge, hvad

Jomf. **Bakke.** **Jomf.**

1. rest da for hi. De er en ung og let sin-dig Her-re! Ung-Gud-ske-lov-Og let-
 2. Pok-ker De vil. Jfr. Gaa da, og sig ik-ke no-gen sin-de, at De var skjult i mit.

Bakke. **Jomf.** **Bakke.**

1. sin-dig-des- var-re! Aa min Let sin-dig-hed... Jo, den er slem. Trøst Dem, den
 2. Kammer der in-de, De maa dog tæn-ke paa mit Re-nom. mē. Bak. Ja, og paa

1. er u-den Fa-re for Dem. Jfr. Nej, man er ej u-den Fa-re hos Dem.
 2. mit, jeg skal væ-re dis-cret. Bak. Trøst Dem, den er u-den Fa-re for Dem.
 Jfr. Lov mig da hel-ligt, at væ-re dis-cret.
 Bak. Jeg er jo nødt til at væ-re dis-cret.

La Monnoie.
(La Pallisse.)

Moderato. **Bakke.**

X. *f* *p*

V. 1. Hr Com - mer - co - raad! jeg ber: til.
Bak. V. 2. Som jeg sag - de, har Pa - pa i

Helmer. **Bakke.**

1. giv mig... Men for Fan - den — Bak. ket hvad er det jeg ser? Det er mig og In - gen An - den.
2. Tugt og Æ - re an - holdt om en Brud til mig — Hel. Nu ja... Bak. Det er net - op Frø.ken Strandholdt.

Helmer. **Bakke.** **Helmer.** **Bakke.**

1. Hvad vil Du? Ja, hvad vil Du? Hvad har Du dog her at gjø - re? Vil Du vi - de
2. Hel. Ja men hun — hun el - sker mig. Bak. Hun gjør Pok - ker? Hel. Hvad be - fa - ler? Bak. Ih, men Gud vel.

Bakke. **Helmer.**

1. det par - tont: jeg skal fri! Hvad maa jeg hø - re!
2. sig - ne Dig, saa er vi jo Ri - ya - ler.

V. 3.

HEL. Men forklar mig... BAK. Det er let
Og simpelt at forklare.
Jeg 'er i min gode Ret....

HEL. Ja, og den vil Du forsvare!

BAK. Jeg, min Ven? — Nej tvertimod
Jeg skal overlade Dig'en.
Tag Du hende, vær saa god!
Der er Ingenting i Vejen.

Allegro moderato.

Gaveaux.

Helmer.

(Le reveil du peuple.)

XI.

V. 1. Betenk, hvor smukt det vil - de væ - re, om her blev knyt - tet tven - de

Strandholdt.

Baand, Vel - an Hr. Ven! - Jeg har den Æ - re at ræk - ke Dem min Dat - ters

Jomf.

Haand. Se det var Lyk - ke u - den Li - ge: der blev en Kje - re - ste til

Hver. - Nu skal da In - gen kun - ne si - ge, at det var mig, De søg - te her. *ff*

V. 2.

BAK. Ja trøst Dig ved, at Din Intrigue
Har stiftet Held og Glæde blot.

MATH. Gid nu Enhver kun vilde sige
Det Samme, saa var Alting godt!

THORA. Jeg vover halvt om halvt at gjette
— Skjont jeg er ung og uerfar —
At De vil ej gaa strængt i Rette
Med „Et enfoldigt Pigebar.“